FRITT Premium Gives bort med kupong och omslag
ROYAL CROWN SOAP
Sänd efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Librarian dec. 20 Winnipeg
ROYAL CROWN SOAP
FRITT Premium Gives bort med kupong och omslag
efter fri Katalog. 654 Main St., Winnipeg.

ÅRG. (YEAR) 28. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 APRIL 1920. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 14

DEN PSYKOLOGISKA FORSKNINGEN

DESS STÄLLNING TILL DET METAPSYKISKA.

EN VETENSKAPSMANS UTTALANDEN.

Den psykiska forskningen och dess resultat äro mer än andra vetenskapsgrenar omstridda både inom den vetenskapliga världen och bland den stora allmänheten. Med den psykiska forskningen mena vi då vad som ock kallats den metapsykologiska, således icke den psykologiska i vanlig mening. Å ena sidan röner denna forskning ett segt motstånd och en ingrodd misstro, ja förlöjligas såsom vittnesbörd allenast om vederbörande utövares ovederhäftighet och oannvändbarhet i den verkliga vetenskapens tjänst. Å andra sidan är denna forskning föremål för det mest liviga intresse och tusenden hoppas genom densamma få svar på spörsmål som på det allra djupaste beröra dem personligen. Finnes det ett liv efter detta? Bekräftar vetenskapen tron på människans odödlighet?

Världskriget, som lämnat miljoner och åter miljoner i sorg efter anhöriga och i ovisshet om deras fortlevande på "andra sidan", har i allra högsta grad över hela världen ökat allmänhetens intresse för den psykiska forskningen. Men den stora frågan är denna: kan denna forskning också på sitt nuvarande stadium giva de många frågande några hållbara svar och någon ledning av värde?

En av Svenska Morgonbladets medarbetare har med dessa spörsmål vänt sig till en av märkesmännen på den psykologiska forskningens område i Sverige, docenten Sydney Alrutz i Uppsala, som med älskvärt tillmötesgående lämnade en värdefull orientering i det intresseväckande ämnet.

— Kan man säga, att världskriget givit den psykiska forskningen någon mer avsevärd stöt framåt och skänkt något nytt material av betydelse? spordes till en början.

—Den främsta betydelsen för denna vetenskap ligger däri, att kriget i oerhörd grad ökat allmänhetens intresse för de psykiska fenomenen och problemen.

—Det har ju redan före kriget från mer än ett håll uttalats den förvissningen, att den psykiska forskningen och vetenskapen över huvud skulle vid fullföljandet av de banor, varefter den under senaste tid arbetat, måste komma till resultat, som praktiskt sett betyda vetenskaplig bekräftelse av tron på människoandens odödlighet och ett liv efter detta. I den riktningen har, som bekant, den franske filosofen Bergson uttalat sig. Professor O. E. Lindberg uttalade kort före kriget, att "vissa av dessa fenomen tyda så avgjort på en överfysisk värld,bebodd av medborgare, som en gång tillhört livet här nere, att det nästan tycktes vara blott en tidsfråga, när denna vetenskap skall hava uppvisat människoandens faktiska medlemskap i ett rike, som icke är av denna världen". Det behöver icke sägas, att denna fråga redan är på det mest slutgiltiga sätt avgjord för alla deras räkning, som ha levande personlig erfarenhet av kristendomen att grunda sin livsåskådning på. Men för många av dem, som icke ha denna grund att utgå ifrån, är spörsmålet ej minst efter världskrigets lidandestid en fråga av största aktualitet. Den psykiska forskningen duger visserligen aldrig som grundpelare för kristen tro — den skall som sådan visa sig vara blott en rö, som brister och som ej duger att stödja sig på. Men utanför religionens område är detta givetvis ett spörsmål av största allmänintresse: kan forskningen sägas ha kommit till några verkliga resultat i dessa stycken?

Vid besvarandet av denna fråga bad vår interlokutör att få gå något tillbaka i tiden. Den psykologiska vetenskapen på 1880- och 90-talen var associationspsykologi. Man erkände icke eller ville ej höra talas om några andra förnimmelser än dem som passera sinnesorganen. Man räknade ej med att våra sinnens centrala ändapparater i hjärnan måhända äro i stånd att mottaga sensationer av annant art, sådana som höra exempelvis till telepatiens område. Nu är ställningen dock en helt annan. Nu erkännes det från allt flera håll, att vetenskapen måste gripa sig an med dessa vitalfrågor, dessa högsta problem. De allra främsta vetenskapliga förmågor i skilda länder äro ock i våra dagar ivrigt sysselsatta med de metapsykiska spörsmålen. En sir Oliver Lodge i England är en vetenskapsman av yppersta rang, vars utomordentliga kapacitet ej kan förnekas av ens hans hätskaste motståndare. Dessa få nu taga sin tillflykt till den förklaringen, att han plötsligt fått en skruv lös ,när han tror sig kunna vetenskapligt fastslå själens fortlevande efter kroppens död. I Paris är nobelpristagaren professor Charles Richet en av de ledande männen i Société universelle d'études psychiques, som utger tidskriften Annales des sciences psychiques, en motsvarighet till Preceedings of Society for psychical research i England och Amerika. I Frankrike utkommer också Bulletin de l'institut général psychologique, i vars ledning sitta sådana män som Edm. Perrier, Y. Delage och P. Richer. I Tyskland finns ingen motsvarighet till dessa engelska och franska publikationer. I tidskriften Psychische Studien medverkar dock en så framstående vetenskapsman som d:r Schrenk-Notzing.

I Sverige har man varit angelägen om att undvika tudelningen av den psykologiska forskningen i en psykologisk och en psykisk eller metapsykisk. I andra länder har det besynnerligt nog inträffat, att dessa båda fält hållas strängt åtskilda. De psykiska fenomenen hållas konsekvent fjärran från alla läroböcker, handböcker etc. Många av de mest framstående vetenskapsmännen på det metapsykologiska området behandla dessa fenomen, men aldrig i den allmänna psykologiska litteraturen, utan ständigt i den speciellt psykiska forskningens publikationer. Detta egendomliga förhållande måste helt visst förklaras ur den psykologiska vetenskapens obenägenhet att inlåta sig på fenomen och spörsmål som ej låta sig förenas med forskningens hittillsvarande resultat och uppfattningssätt. Det är enklare att komma ifrån saken med att förutsätta suggestion, överkänslighet eller bedrägeri.

Men, som sagt, en bestämd omsvängning skönjes i detta hänseende. Några vittnesbörd hörom kunna vara av intresse. Det är ett symptom, värt att lägga märke till, att professor Hans Larsson i sin senaste lärobok omnämner telepatien. Den förtjänstfulle tyske forskaren August Messer yttrar i sin 1914 utgivna Psychologie, att "den vetenskapliga psykologien bör ej längre så fullständigt hålla sig fjärran från frågan om fortexistensen efter döden, som hittills varit fallet i Tyskland. M. pekar på det engelska sällskapet för psykisk forskning som ett efterföljansvärt exempel och framhåller, att "det vore icke alltför underligt, om vissa särskilt organiserade personer vore mottagliga för 'meddelanden från den andra sidan'."

(Forts.)

DE SVENSKA TÄNDSTICKORNA.

ÅTERVINNA MARKNADEN.

Svenska konsulatet i Bombay har delgivit utrikesdepartementet en intressant rapport om den svenska tändsticksexporten på Indien. Under de gångna krigsåren har exporten med varje år minskats på grund av skeppningssvårigheter och höga priser, medan den farligaste konkurrenten—Japan — ej endast lyckats uppehålla sin export utan även ytterligare kunnat utveckla densamma. Den svenska årliga exporten har sålunda sjunkit från 1,272,000 gross askar före kriget ned till 347,450 gross under det senaste året. Under samma tid har Japans export vuxit från 1,850,000 gross till icke mindre än 8,760,000 gross.

Emellertid lämnar konsuln det glädjande meddelandet, att redan nu finnas många tecken som tyda på, att tändstickshandeln med Sverige håller på att återupplivas. Och enligt konsulns uppfattning finnas goda förhoppningar att exporten snart kommer att nå samma omfattning som före kriget.

Konsuln anmärker i detta sammanhang, att den japanska varan aldrig blivit populär och att de olika försök som gjorts att skapa en inhemsk tändsticksindustri, hittills misslyckats.

NANSEN PÅTÄNKT TILL RYSSLAND.

Det har nu bekräftats att man var betänkt på att låta polarforskaren Fridtjof Nansen bil medlem av den undersökningskommission som folkförbundets råd skall sända till Ryssland. Man anser att Nansens deltagande i kommissionen blir en garanti för de neutrala staterna. Det är icke omöjligt att Nansen blir utnämnd till kommissionens president. Förenta Staterna kommer att anmodas att utse en delegerad till kommissionen, trots att Staterna ännu icke tillhöra nationernas förbund.

En rad antibolsjevikiska ryska politici, däribland furst Lvov, Konovalov och Miljukov, offentliggöra en förklaring, vari de protestera mot eventuellt upptagande av de diplomatiska förbindelserna mellan de allierade och Sovjetryssland. Endast ett par tidningar ha intagit förklaringen och ingen av tidningarna gör några kommentarer.

NÄR TITLARNA BORTLÄGGAS.

I Schweiz har under ärkehärtig Friedrichs presidium hållits ett habsburgskt familjeråd, vid vilket det fattades beslut om att alla ärkehärtigar av huset Habsburg, även i det fall att de uppehålla sig inom de tidigare monarkiska områdena, skola avsäga sig alla titlar och företrädesrättigheter och leva som vanliga borgare. Samtidigt förklarade medlemmarna av huset Habsburg att de fortfarande erkänna exkejsaren som släktens överhuvud. Alla ärkehärtigarna, med undantag av ärkehärtig Josef, ha lydigt underkastat sig familjerådets beslut.

PÅSKREFLEKTIONER.

MODERNA TANKAR.

EN FRÅGA av allra djupaste betydelse, och vilken mänsklighetens intelligentaste tänkare på ett eller annat sätt nödgats besvara åtminstone i sitt eget omdöme, är denna: **"Om en människa dör, skall hon leva igen?"**

I vår tid synas respektabla vetenskapsmän mer än någonsin förr intressera sig för denna fråga. Naturligtvis äro vi medvetna om, att det är riskabelt att i denna tidning endast antyda en sådan fråga; ty en del av tidningens läsare skall helt säkert blott rynka på näsan däråt och kanske i samband med någon "stark interjektion" utropa: "Dumheter!"

Välan, det finnes dock en annan del av tidningens läsare som verkligen undrar, om det kan givas någon slags förklaring till den kristna uppståndelsetron. Saken är naturligtvis för vidlyftig för att i en redaktionsspalt kunna tillfredsställande utvecklas. Men eftersom det är påsktid skola vi likväl göra några antydningar.

Det är ett faktum, att predikan om Kristus den korsfäste och uppständne utgjorde en huvudbeståndsdel av apostlarnes förkunnelse. Och denna förkunnelse blev den historiskt givna grundvalen, på vilken kristendomen reste sig.

Men finns det någon möjlighet att förklara Jesu uppståndelse från de döda såsom ett verkligt faktum? Detta är en fråga, som i vår tid bekymrar mången intellektuellt bildad och allvarlig person.

Genom vissa analogiska förhållanden kunna vi få åtskilliga hjälpmedel såsom belysningsmaterial. Om vi t. ex. skulle fråga våra präktiga farmare, om det är ett verkligt faktum, att ett vetekorn, som faller i jorden och dör, kan "uppstå från de döda," så kanske vi kunde få flera olika svar. Men alla svar, som innehöllo någon rationell bevisföring, måste grunda sig på erfarenhet och iakttagelse. Den förste farmare, som första gången sådde ett vetekorn, kunde vid den tidpunkten icke bevisa, att det skulle eller kunde uppstå. Men då han om hösten inbärgade sin skörd, kunde han åtminstone säga: Om jag nästa vår sår vete på min åker, så antar jag, att jag nästa höst får en ny veteskörd. Efter upprepade erfarenheter och iakttagelser av dett slag, skulle han bliva mer och mer förvissad om vetets "uppståndelse från de döda". Därmed har han likväl icke **bevisat**, att ett vetekorn, som faller i jorden och dör, kan och skall "uppstå från de döda." Men genom upprepade procedurer har han likväl tillfredsställande ådagalagt, att saken ifråga är ett verkligt faktum.

Den, som första gången såg solen "gå ned" i väster, kunde då icke bevisa, att den påföljande morgon skulle "gå upp" i öster. Sedan han under en vecka t. ex. iakttagit och erfarit, att solen varje afton "går ned" i väster och varje morgon "går upp" i öster, så kunde han ju tämligen tvärsäkert påstå, att detta var ett verkligt faktum. Och ett sådant påstående trodde hela världen på såsom ett verkligt faktum ända upp till början av 1500-talet, då polacken Kopparnikus bevisade, att solen varken "gick upp" eller "gick ned". Det, som hela mänskligheten dittills hade trott på såsom ett verkligt faktum, måste man då börja på att betrakta och förklara på ett helt annat sätt.

På ett något liknande sätt förhåller det sig även med trin och läran angående de dödas uppståndelse. Man har gjort sina iakttagelse och erfarenheter och beskrivit dem, såsom man uppfattat dem. Andra hava läst beskrivningarna och trott dem, emedan även de gjort liknande erfarenheter, vilka i sin tur fått tjäna till "bevisningsmaterial."

På den orubbliga ortodoxiens område tror man naturligtvis, "såsom det står skrivet." Och det gör man på samma grund som man före Kopparnikus' tid trodde på solens "uppgång" och "nedgång."

Den nutida moderna åskådningen angående Jesu uppståndelse från de döda, delar sig i två grenar, en negativ och en positiv. Den negativa åskådningen betraktar lärjungarnas möten med Jesus såsom subjektiva visioner, hallucinationer, fantasiens inbillningar, sålunda såsom overkliga och värdelösa. Detta är vanligen s. k. fritänkares åsikt. Men i vår tid med sina nya och grundliga psykologiska forskningar och deras vetenskapliga resultat, kan ingen ärlig tänkare vara tillfredsställd med den negativa åskådningen.

Den positiva åskådningen betraktar de beskrivna företeckerna såsom objektiva visioner, förorsakade av en objektiv verklighet. Denna verklighet är den levande Jesus iklädd sin ande-lekamliga gestalt. Synerna äro **uppenbarelser** och såsom sådana verkliga fakta.

Denna åskådning, som ofta alldeles oförskyllt får bära den förras dom, är dock lika positiv som den traditionella, men undkommer flera av denna senares tankesvårigheter. Ingen av oss t. ex. har lekamligen vidrört den uppständne; men att Jesus lever andligen, det är en gemensam erfarenhet för alla på honom sant troende och andligt sinnade personer.

Kristi liv gick upp i hans kall, men i hans liv var Guds liv närvarande och verksamhet, och hans kall var förverkligandet av det gudomliga världsändamålet. Den som altså i hans liv och verk ,har funnit grunden till sin inre frid, bringas därigenom till den vissheten, att denna person oförgängligt lever och verkar för honom. En san kristen lever ändå mer i den vissheten, att den upphöjde Herren, vars frälsningsverksamhet icke mer är bunden vid ett bestämt rum, har trätt honom närmare än vid tiden för hans verksamhet på jorden.

Huru vi därför föreställa oss själva förloppet av den eller de tilldragelser, som först framkallade tron på Kristi uppståndelse, det är för den religiösa tron väsentligen likgiltigt. Ty den tror i sanning på den uppständne och förhärligade Kristus, som av hans liv alltjämt hämtar nytt liv för sin egen inre varelse och särskilt vet sig förpliktad att i den uppståndnes kraft leva ett nytt, rent, sedligt liv.

Vetekornets kropp har icke längre någon betydelse, sedan livet, som inneslöts däri, genom dödsprocessen lösgjorts från den döda vetekroppen och meddelat sig till en stor mängd av nya vetekorn. Jesus lärde, att patriarkerna äro uppständna. "Han är en Gud icke för döda utan för levande" sade han (Mark. 12:27). Att anden fortfar att leva omedelbart efter skilsmässan från kroppen, det är de dödas "uppståndelse" (S. A. Fries, Jesu liv, s. 200; O. E. Lindberg, Framtidens kristendom, s. 49; Josef Sundelöf, Skall kroppen uppstå? s. 10).

Vad vi härmed påpekat angående denna viktiga sak, äro endast strödda anmärkningar. De, som äro intresserade, kunna naturligtvis i den över detta ämne tillgängliga litteraturen förskaffa sig ett mycket rikhaltigare och mera fullständigt bevisningsmaterial och såmedelst tillägna sig en tillfredsställande övertygelse.

SENASTE NYTT.

— I Irland är oron på det politiska området stor och tecken tyda på att en verklig revolution står för dörren. Många våldsgärningar hava utförts och myndigheterna äro i en svår belägenhet.

— Den ryska utrikesministern George Tchitcherin har notiflerat polska regeringen, att han är villig att öppna fredsunderhandlingar den 10 april, såsom Polen har föreslagit.

— I Sydney, Australien, har premiern W. A. Holman blivit besegrad i New South Wales valet. Assembly antages nu vara ungefär jämt uppdelat mellan labor och anti-labor intresse.

— Den stora murarstrejken i New York, vilken började förliden januari månad avblåstes i tisdags denna vecka. Arbetarnes fordringar komma att sättlas av mayor Hylan. Båda parterna gjorde avprutningar på sina fordringar.

— Förliden söndag svepte en tornado över åtta av de mellersta av Förenta Staterna och förorsakade mycken skada. Över 150 personer hava dödats upp till tisdags middag, och man fruktar att dödslistan kommer att ytterligare ökas i den mån rapporter om olyckan hinner inkomma. Från följande stater hade ingått till Chicago rapporter om de dödade sålunda: Indiana 36; Illinois 27; Ohio 26; Michigan 12; Georgia 38; Alabama 17; Missouri 1; och Wisconsin 1. Den materiella skadan räknas till omkring $6,000,000. I Ohio äro många byar i ruiner. Många personer, som ännu leva, fruktas hava blivit dödligt sårade.

— I Danmark gjorde sig den politiska stormvirveln förnimbar i början av denna vecka. Konung Christian hade funnit sig föranlåten att entledige den Zahleska ministären. Men socialdemokraterna fordrade att konungen skulle återställa den entledigade ministären och hotade att i annat fall skulle de danska arbetareföreningarna anordna en allmän strejk. Emellertid visade sig konungen hava sin egen vilja och mot-satte sig de framställda anspråken. Tidigt på tisdagsmorgonen samlades stora skaror på torgen i Köpenhamn. På sina ställen framställdes formliga fordringar på upprättandet av en republik i Danmark. Och under natten hördes: "Länge leve republiken."

RÄTTEGÅNGENS SLUT.

Ransakningen med de sju strejkledarne avslutades förliden lördags eftermiddag strax efter kl. 2. Utslaget blev för mången en stor överraskning, efter de sakrika och intrycksfulla försvarstal, som de anklagade själva höllo inför juryn. Alderman A. A. Heaps blev frikänd, men de övriga sex förklarades skyldiga, dock i olika grader.

Det var två huvudsakliga anklagelser gent emot alla sju. Den första anklagelsen gällde förrädiska konspirationer och den andra kallades "common nuisance". Den första av dessa anklagelser uppdelades i sex punkter sålunda: 1) Förrädiska konspirationer i allmänhet; 2) Förrädiska konspirationer i särskilda offentliga handlingar; 3) Förrädisk konspiration för att åstadkomma en olaglig allmän sympati-strejk; 4) Förrädisk konspiration för att organisera en olaglig sammanslutning av arbetare och arbetsgivare; 5) Förrädisk konspiration för att underminera och förstöra förtroendet hos konungens undersåtar för regeringen och att åstadkomma en olaglig kombination av föreningar med syfte att kontrollera alla industrier samt tillägna sig andras egendom och att tvinga till efterrättelse för en sådan associations fordringar; 6) Konspiration för att olagligt åstadkomma förändringar i konstitutionen och att införa sovjetregering i Canada genom olagliga medel, liknande dessa, som användas i Ryssland. Den sjunde anklagelsepunkten var: För åstadkommande av allmän förargelse ("common nuisance") genom att utsätta för fara Winnipegs medborgares liv och hälsa.

William Ivens, alderman John Queen, George Amrstrong W. A. Pritchard och R. J. Johns förklarades av juryn skyldiga till alla de sex första anklagelsepunkterna, och R. E. Bray förklarades skyldig till den sjunde punkten.

Domen kommer icke att falla förrän efter tio dagar efter juryns utlåtande.

Denna rättegång har pågått sedan den 20 jan. under 61 dagar. Det tog flera dagar att välja jury och den egentliga ransakningen påbörjades ej förr än den 28 jan. Utom fyra och en halv dagar varunder en juryman var sjuk pågick ransakningen sex dagar varje vecka. Icke mindre än 1,010 olika föremål förevisades för juryn såsom bevisningsmaterial av åklagareparten. Många av dessa föremål voro buntar av korrespondens, tidningar och pamfletter. Det beräknas att icke mindre än 5,000 olika dokument placerades inför juryn. 130 vittnen voro inkallade av anklagareparten, och det tog kronans anklagare sex veckor att presentera sin sak. De anklagade kallade inga vittnen och framställde inga "exhibits"; men de upptogo nio dagar tillsammans med sina försvarstal till juryn.

A. J. Andrews, K. C., var sakförare för the crown. Han talade till juryn tre gånger, först när ransakningen började, sedan när den var fullbordad och slutligen i rebuttal till försvarstalen.

Åtta försvarstal höllos, fyra av dessa höllos av de anklagade och fyra av deras försvarsadvokater. W. H. Trueman, K. C., talade mer än en dag för Aldreman A. A. Heaps, men drog sig därpå tillbaka, sedan han kommit i en skarp dispyt med domaren Metcalfe. Heaps tilläts att tala för sig själv och gjorde sin sak synbarligen bra. Alderman John Queen följde med sitt tal efter mr. Trueman; Ward Hollands talade för R. J. John's; William Ivens talade å sina egna vägnar; E. J. McMurray försvarade George Armstrong; W. A. Pritchard och Heaps följde i tur och ordning och talade för sitt eget försvar och slutligen avslutade R. A. Bonnar, K. C., försvarstalen med att försvara R. E. Bray.

Strejkledarne blevo arresterade den 17 juni förlidet år. Domaren Metcalfe har varit sysselsatt med strejkransakningen nästan uteslutande sedan den 4 nov. förlidet år, då rättegången mot R. B. Russell började. Russell var anklagad tillsamman med de andra sju; men the crown valde att ransaka honom särskilt. Han blev fälld och dömd till två års fängelse i Stony Mountain penitentiary.

Under rättegången med de sju strejkledarna beräknas det att nära 4,000,000 ord blivit talade, detta utom de hundratusentals ord, som innehållas i de förebringade dokumenten.

Om nu detta är början till vedermödorna, vad skall då slutet bliva?

— Från Paris meddelas, att franska regeringen ännu icke bestämt avstått ifrån sin plan att ockupera Ruhr-distriktet, ty den tyska nationalförsamlingen hade icke ännu antagit principen, på vilken Tyskland skulle få behärska detta distrikt. Dessutom har man funnit, att Tyskland icke ännu fullföljt de allierades fordringar på inskränkt militärvälde. Man har i Berlin eller dess närmaste omgivning funnit flera tusen kanoner och kulsprutor i skjutbart skick, och detta i strid mot vad fredstraktaten fordrar.

Han meddelade, att Frankrike för tillfället har avstått från sina planer att besätta vissa delar av den neutrala zonen och givit Tyskland från två till tre veckor för att med starka medel om så fordrades återställa lugnet i de oroliga distrikten. På samma gång framhöll kanslären, att regeringen givit order till myndigheterna att avstå från all onödig hårdhet, och han måste tillbakavisa det påståendet, att den exekutiva makten törstade efter arbetarnes blod.

POLITISK VECKOREVY

DEN NYA CANADIENSISKA FLOTTAN.

DEN NYA FRANCHISE-BILLEN SKÄRSKÅDAS.

Två frågor, som torde föranleda en hel del polemik i house of commons, kommo upp förliden torsdag. Dessa frågor voro guvernementets naval policy och the Farnchise act. Dock torde det hända, att polemiken icke blir så svår, ty guvernementets politik synes vara att vänta.

Guvernementets navy-policy synes kunna uppsummeras på följande sätt: Först på programmet kommer amiral Sir Charles Kingsmill att retirera såsom direktör för the naval service departemanget; sedermera kommer denna post att besättas av någon yngre förmåga. Den fullständiga demobiliseringen av de existerande civila och andra staber både i Ottawa, Halifax och Esquimalt. Därefter blir det fråga om att från England mottaga en lätt kryssare och två torpedobåts-"destroyers" i stället för de två föråldrade och ganglösa övningsskeppen Niobe och Rainbow. Det fortsatta underhållandet av the naval college (kadettskolan). Återkallandet av canadensiska officerare, som tjäna i den engelska flottan, att taga tjänst i den canadensiska flottan. Så kommer det att bliva fråga om att i allmänhet organisera flott-tjänsten på samma basis som den stod på före kriget samt avvakta vidare konsiderationer av Canadas del i sjömaktsförsvaret vid nästa imperiella konferens. Vidare förmodas det, att anslagen komma senare att ökas från $300,000 till $2,000,000, på det att den påtänkta reorganisationen må kunna verkställas.

Det är nu en fråga, huruvida regeringen ämnar försöka verkställa dessa planer, innan den genom val eller omröstning låter folket göra sin vilja gällande ifråga om en permanent flotta. Icke heller är det klart vad slags policy regeringen ämnar framställa för den imperiella konferensen. Sjöförsvarsministern Hon. C. C. Ballantyne ville icke ens omtala, huruvida man rådfrågat sig med amiralitet angående den tämporära politik, som nu följes. Hon. W. L. Mackenzie King och Ernest Lapointe, från East Quebec båda anmärkte: "Regeringen har ingen politik".

Hon. Hugh Guthrie förklarade den nya Franchise-billen. Det blev en vädig polemik angående den punkt, som angår utlänningarnas medborgarskap i Canada. Hon. Guthrie gav en utförlig revy över franchise-lagstiftningen både i förflutna och närvarande tid, och öppnade därigenom debatten. Det var på kvällen, som stormen bröt löst.

Mr. E. F. Pardee, som förut tilhört regeringspartiet men nu övergått till de liberala, talade först om det orätta uti att disfranchise vissa "utlänningar". Enligt den plan, som regeringen ämnar föra igenom, skulle till och med mängen moder, vars söner på slagfältet dött, under det de kämpade för de allierade, berövas medborgarrätt i Canada, sade Mr. Pardee. "Utlänningar hållas sålunda tillbaka," sade han, "och det finns inte ett land i världen, vilket kunnat förkovras genom att utestänga det folk, som producerar landet förnämsta rikedom."

Dr. Edwards från Frontenac uppväcktes härav till strid. Han inföll i Mr. Pardees tal med att yttra: "Det var aldrig något land, som förkovrades genom att uppföda förrädare." Detta yttrande framkallade applåder från regeringspartiet, vilket härigenom förrådde sina avsikter i den föreliggande saken. Från oppositionssidan hördes därvid ironiska skratt.

När mr. Pardee slutat, begärde dr Edwards genast ordet. Han började genast med ett personligt anfall på Mr. Pardee och förklarade, att denne själv betjänade sig av krigstids-valakten, som disfranchised sådana, om vilka han nu sade, att det skulle vara en stor skam att nu "disfranchise."

Mr. Pardee svarade härpå att han alltid röstat emot krigstids-valakten.

Dr. Edwards fortsatte sitt anfall under protester från flera håll. "Låt honom fortsätta," ropade Mr. Bureau, "han får lov att göra sig fri från sin galla." Mr. Lapointe inföll: "Han måste hava en stor del därav."

Nu blev det formligt uppror i lagförsamlingen och rop hördes om ordning från flera håll. Dr. Edwards hade emellertid icke fortsatt längre, förr än det blev mera rop om "order". Dr talade om sin glädje att komma "under huden" (han tänkte kanske på någon operation) på sina motståndare och förklarade att han skulle fylla tomrummet i deras kranium. Dessa ord måste han dock på grund av ordförandens protest återtaga. Men så snart han öppnade sin mun igen, så hänvisade han till det "omöblerade tillståndet i herrarnas 'attics'."

Den stormande debatten slutade icke förr än litet före kl. 11. Det var punkten angående "naturalization of aliens", som var föremål för den skarpaste kritiken. Bestämmelsen om "personal naturalization" sade Mr. Euler var sådan, att den kunde disfranchise hans moder, som likväl varit i Canada i sextio år. Och om billen skulle gå genom, såsom den är uppsatt, så kunde den disfranchise över 100,000 goda canadiensare.

Mr. Euler blev varmt understödd av dr. Clark, som är tillfällig ledare för farmarepartiet. Han uttryckte den föhoppningen, att regeringen ville utstryka "disfranchisement" punkten fr. billen, hjälpa till att hela de sår, som kriget gjort, och sätta ett gott exempel för världen. Mr. Guthrie framhöll, att billen ifråga är av en trefaldig natur. 1) Den avser att framställa en likartad "franchise" utöver hela Canada; 2.) Den söker att framställa en likartad metod för att bereda en lista på röstberättigade utöver hela Canada; 3.) Den söker att bereda ett likartad valmaskineri för hela Canada.

Talaren sade, att han insåg, att franchise-billen i dess närvarande form representerade regeringens politik; dock hade icke Canadas regering adopterat "meders och persers lag", och den skulle antagligen icke hesitera att möttaga och överväga något antytt amendemang från vilken sektion av huset det än månde komma.

Mr. Guthrie framställde en motion för "the second reading" av franchise-billen. Innan den antages såsom lag, torde det dock bliva nödvändigt för regeringen att mottaga och överväga åtskilliga antydningar om förändringar och amendemang.

* * *

Påföljande dag var franchise-billen åter föremål för behandling. Nu sökte Hon. Arthur Meighen förklara billens innebörd och syftemål, men oppositionen var situationen vuxen. Särskilt blevo dessa delar i billen, som avsågo fördelar åt personer, födda "på den Nordamerikanska kontinenten" föremål för skarpa anmärkningar.

Bland andra, som kritiserade, var Mr. Jacobs, som sade: "Propositionen skulle ställa den begåvade franska eller belgiska kvinnan i en ofördelaktig ställning i jämförelse med en fullblodsneger från San Domingo, den Mexicanska halvindianens dotter och Georgias mulatter. Om f. d. hertiginnan av Connaught nu levde, skulle hon alls inte få någon rösträtt i Canada, medan hennes kock och kammarjungfru, importerad från Alabama, skulle hava rösträtt," enligt den föreslagna billen.

Givande uttryck åt västerns åsikter, sade Mr. White från Victoria, Alta., att billen ifråga var en revolution, som avsåg att behålla en regering vid makten, vilken icke genom något annat medel kunde bibehålla makten. "En sådan bill vore värdig endast mexicanska förhållanden."

— Premiärministern Lloyd George i Engand har på senare tiden rönt starkt motstånd i sitt eget land samt blivit föremål för bittra anmärkningar från Frankrike. Den förre premiärministern Jean Louis Barthou sade nyligen i den franska deputeradekammaren, att Lloyd George varit i favör av skarpa skrivelser, som tillställdes Tyskland, men de undertecknades vanligtvis av Clemenceau och Millerand. Då koncessioner gjordes åt Tyskland, undertecknades dessa vanligtvis av Lloyd George. På det sättet fick Frankrike skenet av att ensamt vilja hålla efter Tyskland. Och Frankrike bleve i första hand föremål för tyskarnas hämndförsök.

— I Tyskland börja revolutionens vågor att åter lägga sig. Premierministern Mueller, som n uär rikskanslär, höll sitt första tal i den tyska riksdagen förliden tisdag den 30 mars. Han sade, att Tysklands största fara för närvarande var ej bolsjevism utan "reaktionism". Det var från den reaktionära högern, som det närvarande obehaget kom. Nu skulle man dock se til, att reaktionister skulle sopas bort från armén, regeringen och andra platser "med en järnkvast". Vidare lovade han, att regeringen skulle vidtaga lämpliga mått och steg för att återställa lugn och ordning i det oroliga Ruhrdistriktet. Ytterligare utlovades fullbordandet av sociala lagar, särskilt socialiseringen av gruvor, vilket planerades av förra kabinettet men aldrig blev fullbordat.

Envoyébefattningen i Japan. Sedan ministenr i Tokio och Peking envoyén G. O. Wallenberg förordnats till ministre plénipotentiaire vid den Höga ottomanska Porten, kommer icke någon ny ordinarie svensk minister i Japan att utses. Envoyébefattningen i Japan kommer att tillsvidare uppehållas av tillförordnade ministern därstädes generalkonsul David Bergström.

Luftrafik mellan Tyskland och Sverige. Till Malmö redd anlände den 28 febr. från Hamburg via Warnemünde ett Deutsche Luftrederi tillhörigt aeroplan. Rederiet har nu ordnat sin luftrafik på Sverige så, att om man önskar hyra ett hydroplan, avgår ett sådant så fort sig göra låter från Warnemünde och anländer till Malmö beställningstdagen eller dagen efter för att omedelbart föra passageraren till Sassnitz eller Warnmünde, beroende på passagerarens önskan. Från dessa båda städer gå sedan lutrafikleder vidare till Tysklands större städer. Rederiet har för avsikt att så fort sig, göra låter upprätta direkta flygförbindelser med — förutom den redan startade Malmörouten — även med övriga svenska kuststäder.

I Holland finnas omkring 40,000 väderkvarnar.

Den muhammedanska tideräkningen tog sin början då den kristna tideräkningen skrev den 16 juli 622.